

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 23 lutego 2026 r.

Poz. 1121

WOJEWODA LUBELSKI

PN-II.4131.43.2026

Lublin, dnia 19 lutego 2026 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

stwierdzające nieważność uchwały Nr XVII/134/2026 Rady Powiatu w Hrubieszowie z dnia 28 stycznia 2026 r. zmieniającej uchwałę Rady Powiatu w Hrubieszowie Nr VII/61/2007 z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania nagród za wybitne osiągnięcia sportowe

Na podstawie art. 79 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVII/134/2026 Rady Powiatu w Hrubieszowie z dnia 28 stycznia 2026 r. zmieniającej uchwałę Rady Powiatu w Hrubieszowie Nr VII/61/2007 z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania nagród za wybitne osiągnięcia sportowe

Uzasadnienie

Uchwała Nr XVII/134/2026 została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 lutego 2026 r.

W podstawie prawnej uchwały powołany został m.in. art. 31 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2026 r. poz. 95).

Zgodnie z art. 31 ww. ustawy, jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe (ust. 1). Stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek (ust. 2). Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy (ust. 3).

Przedmiotową uchwałą Rada Powiatu w Hrubieszowie postanowiła wprowadzić zmiany w uchwale Rady Powiatu w Hrubieszowie Nr VII/61/2007 z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania nagród za wybitne osiągnięcia sportowe (§1 uchwały).

Uchwała Nr VII/61/2007 Rady Powiatu w Hrubieszowie została podjęta w wykonaniu upoważnienia z art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, ze zm.).

Nie ulega wątpliwości, że powołana ustawa o sporcie kwalifikowanym utraciła moc prawną w dniu 16 października 2010 r., to jest w dacie wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (art. 93 ust. 2 ustawy o sporcie).

W takiej sytuacji, gdy akt prawa miejscowego wydany został na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie materialnej, która następnie została uchylona, akt ten traci swoją moc obowiązującą. Zasada ta wynika z podstawowego charakteru aktów prawa miejscowego, a jedyny wyjątek od niej wynikać mógłby z wyraźnej treści nowej ustawy przewidującej dalsze obowiązywanie uchwał wydanych na podstawie starej ustawy (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2007, s. 326). Przepisy ustawy o sporcie nie zawierają takiego uregulowania, co oznacza, iż przepisy prawa miejscowego wydane na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym utraciły moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r.

Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.

Przepis art. 94 Konstytucji określa przesłanki legalności aktu wykonawczego. Zatem, by akt wykonawczy obowiązywał musi spełniać następujące wymagania:

- 1) musi być wydany przez organy wskazane w Konstytucji (a więc na podstawie upoważnienia prawnoustrojowego);
- 2) musi być wydany na podstawie i w celu wykonania upoważnienia ustawowego;
- 3) musi być wydany przez organy wyraźnie określone w upoważnieniu ustawowym;
- 4) musi regulować tylko i wyłącznie sprawy z zakresu spraw przekazanych w upoważnieniu do uregulowania;
- 5) musi regulować te sprawy zgodnie z wytycznymi ustawowymi zawartymi w upoważnieniu.

Jeśli akt nie spełnia któregokolwiek z tych wymogów, to jest aktem sprzecznym z Konstytucją i nie może być uznany za akt obowiązujący.

Akt wykonawczy musi spełniać omówione powyżej wymogi nie tylko w chwili jego wydania i początku obowiązywania. Jeśli nawet spełniał je w tym momencie, a później w wyniku zmiany stanu prawnego przestał je spełniać, to konsekwentnie należy uznać, że akt ten nie obowiązuje z początkiem obowiązywania zmienionego stanu prawnego.

Zarówno doktryna, jak i orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego przyjmuje obecnie taką właśnie zasadę walidacyjną. Zmianą stanu prawnego powodującą, że akt wykonawczy należy uznać za nieobowiązujący, może być:

- uchylenie ustawy, na podstawie której akt wykonawczy był wydany,
- uchylenie przepisu ustawy upoważniającego do wydania tego aktu wykonawczego,
- zmiana treści przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego, polegająca na istotnej zmianie któregokolwiek z wymogów dotyczących tego aktu.

Za takim rozumieniem reguły walidacyjnej przemawia również § 32 ust.1 „Zasad techniki prawodawczej” ustalonych rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz. U. z 2016r. poz. 283), który z mocy §143 zasad ma zastosowanie do aktów prawa miejscowego.

Zgodnie z brzmieniem powołanego § 32 ust. 1, jeżeli uchyla się ustawę, na podstawie której wydano akt wykonawczy, przyjmuje się, że taki akt wykonawczy traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie ustawy uchylającej.

W analizowanej sprawie upoważnienie organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do ustalenia w drodze uchwały szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaju i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe, zawarte w art. 31 ust. 1 i 3 ustawy o sporcie, zastąpiło upoważnienie wynikające z art. 37 ust. 4 poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o sporcie kwalifikowanym, która utraciła moc prawną z dniem 16 października 2010 r.

Jednocześnie należy zauważyć, że w niniejszej sprawie nie mają zastosowania przepisy przejściowe dotyczące czasowego utrzymania mocy obowiązującej przepisów wykonawczych wydanych na podstawie poszczególnych unormowań dotychczas obowiązującej ustawy o sporcie kwalifikowanym (art. 91 ustawy o sporcie). Wśród wymienionych w art. 91 ustawy przepisów brak jest bowiem przepisu przejściowego utrzymującego w mocy obowiązywanie aktów prawnych wydanych na podstawie art. 37 ust. 4 ustawy o sporcie kwalifikowanym w zakresie określania warunków i trybu przyznawania wyróżnień i nagród dla zawodników, trenerów i działaczy, rodzajów wyróżnień i nagród oraz wysokości nagród pieniężnych.

W świetle powyższego, brak jest podstaw prawnych do dokonywania zmian w uchwale Nr VII/61/2007, bowiem uchwała ta przestała obowiązywać z mocy przepisów ustawowych.

Powyższe stanowisko potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie, który w wyroku z dnia 1 września 2011 r. sygn. II SA/Lu 579/11 stwierdził, że „*Powołana wyżej uchwała została wydana w oparciu o upoważnienie ustawowe zawarte w art. 22 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 z późn. zm.) oraz art. 35 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. 155, poz. 1298 z późn. zm.). Nie ulega zaś wątpliwości, iż obie wskazane wyżej ustawy utraciły moc w dniu 16 października 2010 r., to jest w dacie wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie. W takiej sytuacji, gdy akt prawa miejscowego wydany został na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie materialnej, która następnie została uchylona, akt ten traci swoją moc obowiązującą. Zasada ta wynika z podustawowego charakteru aktów prawa miejscowego, a jedyny wyjątek od niej wynikać mógłby z wyraźnej treści nowej ustawy przewidującej dalsze obowiązywanie uchwał wydanych na podstawie starej ustawy (D. Dąbek, Prawo miejscowe, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2007, s. 326). Przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie nie zawierają takiego uregulowania, co oznacza, iż przepisy prawa miejscowego wydane na podstawie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym utraciły moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r.*”

W wyroku z dnia 19 maja 2011 r. sygn. II SA/Lu 63/11 Sąd wskazał, że „*Gdyby bowiem zamiarem ustawodawcy było pozostawienie w mocy aktów prawa miejscowego wydanych pod rządami ustawy z 2005 r. o sporcie kwalifikowanym, która utraciła moc z dniem wejścia w życie ustawy z 2010 r. o sporcie, przesądziłby o tym wprost w przepisach przejściowych obowiązującej ustawy, tak jak uczynił to względem rozporządzeń wymienionych w art. 91 ust. 1 i 2 tej ustawy. W sytuacji braku takiego uregulowania, przyjęć należy, iż przepisy prawa miejscowego wydane na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym utraciły moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie i od tego dnia nie mogą stanowić podstawy rozstrzygnięć w indywidualnych sprawach administracyjnych*”.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XVII/134/2026 jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Krzysztof Komorski

Otrzymują:

- 1) Starosta Hrubieszowski
- 2) Przewodniczący Rady Powiatu w Hrubieszowie